

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

67802

Patent dodatkowy
do patentu

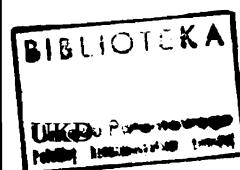
Zgłoszono: 03.III.1970 (P 139 143)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 15.VI.1973

Kl. 21n7,3/16

MKP H04n 3/16

Współtwórcy wynalazku: Jan Kędziora, Stanisław Szurgot, Marian Walczak

Właściciel patentu: Łódzkie Zakłady Radiowe, Łódź (Polska)

Sposób dopasowywania transformatorów do zespołów cewek odchy- lających o różnych energiach

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób dopasowywania transformatorów telewizyjnych do zespołów cewek odchy-
lających o różnych energiach, a szczególnie dosto-
sowanych do telewizorów z kineskopami o kącie odchy-
lania 110° i 114° w technice 18 kV.

Zanne transformatory odchylenia poziomego linii mo-
gą współpracować z zespołami cewek odchyłających o
ściśle dopasowanej wartości energii odchylenia. Zmiana
wartości energii odchylenia rzędu 0,5 mJ powoduje w
tych transformatorach niedopuszczalne zmiany wysokie-
go napięcia rzędu kilku kV. Dopasowanie zespołu od-
chylenia do transformatora przez zmianę przekładni
obwodu cewkowego powoduje odstrojenie transforma-
tora od trzeciej harmonicznej i w konsekwencji obni-
żenie wysokiego napięcia, oraz zakłócenie pracy obwo-
dów synchronizacji. W tej sytuacji nie istniał sposób
dopasowania transformatorów do zespołów cewek od-
chyłających, a niedopasowane transformatory stanowiły
braki co zmuszało do produkowania trzech podstawo-
wych typów transformatorów odchylenia.

Celem wynalazku jest opracowanie sposobu dopaso-
wania transformatora odchylenia poziomego linii do
zespołów cewek odchyłających o energii od 1,7 do
2,1 mJ, bez pogorszenia dostrojenia do III harmonicz-
nej, przy utrzymaniu nominalnej wartości wysokiego
napięcia, amplitudy prądu odchyłającego i napięcia
usprawnionego.

Rozwiązanie wytyczonego zadania osiągnięto przez
podzielenie w transformatorze cewki anodowej na sekcje

2

o przekładni zwojowej $\frac{12}{1}$ dla cewek odchyłających o
energii 1,85—1,95 mJ i zwarcia zwoją końcówki cew-
ki wysokiego napięcia z końcówką cewki anodowej od-
powiadającej tej przekładni zwojowej, a jednocześnie
włączeniu kondensatora w odczepy cewki anodowej od-
powiadające przekładni $\frac{10,5}{1}$. Dla cewek odchyłających
o energiach 1,7—1,85 i 1,95—2,1 mJ dzieli się cewkę
anodową na sekcje o przekładni zwojowej stanowiącej
stosunek $\frac{10,5}{1}$ zawierając zwoją końcówkę cewki wysokie-
go napięcia i końcówkę cewki anodowej odpowiadają-
cą tej przekładni, a kondensator włącza się dla energii
1,7—1,85 mJ między końcówkę cewki anodowej łączo-
ną z końcówką cewki zespołu odchylenia, a odczep wy-
prowadzony ze środka uzwojenia cewki anodowej, do
którego jest podłączony zespół odchylenia, zaś dla
energii 1,95—2,1 mJ kondensator ten włącza się mię-
dzy końcówkę cewki anodowej łączoną z końcówką
cewki zespołu odchylenia, a końcówkę cewki anodowej,
do której przyłączona jest przez zwoję cewka wysokie-
go napięcia.

W celu lepszego zrozumienia istoty wynalazku zo-
stanie on omówiony na przykładzie jego zastosowania
z powołaniem się na rysunek, na którym przedstawio-
no schemat ideowy transformatora odchylenia linii i
zespół cewek odchyłających.

Transformator odchylenia linii jest zbudowany z fer-
rytowego rdzenia 12, na którym są osadzone: anodowa

cewka 7, której uzwojenie ma szereg odczepów zakończonych lutowicznymi końcówkami w tym 1 i 5 do zespołów cewek odchylających 16, oraz końcówką 8 do anody diody usprawniającej, końcówką 6 do układu stabilizacji, końcówką 9 do anody wzmacniacza linii, końcówką 10 do katody lampy diody usprawniającej, oraz końcówki 11 służącej do podłączenia końcówki 0 cewki wysokiego napięcia 14, której druga końcówka łączy się z anodą lampy 13 diody wysokonapięciowej. Do łączenia końcówek 0, 10 i 11 służy zwora 18. Cewka 17 jest cewką automatyki osadzoną również na rdzeniu 12, a jej końcówki 2, 3 i 4 stanowią wyjścia do układu automatyki. Cewka żarzenia 15 jest połączona jedną końcówką przez żarzenie lampy 13, a drugą bezpośrednio z anodą lampy kineskopowej. Uzwojenie anodowej cewki 7 jest podzielone na sekcje o przekładni zwojowej $\frac{12}{1}$ dla końcówek 8 i 11, a o przekładni $\frac{10,5}{1}$ dla końcówek 8 i 10. Uzwojenie cewki anodowej 7, do którego jest podłączony zespół odchylania 16 jest podzielone na połowę wyprowadzeniem zakończonym końcówką lutowniczą 8.

Sposób według wynalazku polega na łączeniu zworą 18 końcówki 0 cewki wysokiego napięcia 14 z końcówką 11 cewki anodowej 7 co odpowiada przekładni $\frac{12}{1}$ i jednoczesnym włączeniu kondensatora 19 w końcówki 8 i 10 tej cewki, które odpowiadają przekładni zwojowej $\frac{10,5}{1}$ co pozwala dopasować transformator do cewek odchylających 16 o energii 1,85—1,95 mJ. Dla takiego samego dopasowania transformatora do cewek odchylających o energiach 1,7—1,85 oraz 1,95—2,1 mJ dzieli się cewkę anodową 7 na sekcje o przekładni zwojowej $\frac{10,5}{1}$ łącząc zworą 18 końcówki 0 i 10, a kondensator 19 włącza się do energii 1,7—1,85 mJ między końcówki 1 i 8 cewki anodowej 7, zaś dla energii 1,95—2,1 mJ kondensator 19 włącza się między końcówki 1 i 10 cewki anodowej 7, a przez zworę 18 z końcówką 0 cewki wysokiego napięcia 14.

Zaletą sposobu według wynalazku jest to, że przy użyciu jednego kondensatora i manipulacjach jedynie przy transformatorze odchylania uzyskuje się stałość wysokiego napięcia, oraz stałość kształtu i czasu impulsu powrotu w przedziale energii 1,7—2,1 mJ przy jednoczesnym dostrojeniu transformatora do III harmonicznej.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób dopasowania transformatorów do zespołów cewek odchylających o różnych energiach **znamienny tym**, że dla cewek odchylających o energii 1,85—1,95 mJ dzieli się w transformatorze anodową cewkę (7) na

sekcje o przekładni zwojowej $\frac{12}{1}$ zawierając zworą (18)

końcówki (0) cewki wysokiego napięcia (14) z końcówką (11) cewki anodowej (7) przy czym kondensator (19) włącza się między końcówkę (8) przeznaczoną do łączenia z anodą diody usprawniającej i końcówką (10) do łączenia z katodą diody usprawniającej, tej cewki

odpowiadające przekładni zwojowej $\frac{10,5}{1}$ zaś dla cewek

odchylających (16) o energiach 1,7—1,85 i 1,95—2,1 mJ dzieli się cewkę anodową (7) na sekcje o przekładni

zwojowej $\frac{10,5}{1}$, a zworą (18) zwiera się końcówki (0)

cewki wysokiego napięcia (14) i końcówkę (10) przeznaczoną do łączenia cewki anodowej (7) z katodą diody usprawniającej, przy czym kondensator (19) włącza się dla energii 1,7—1,85 mJ między końcówkę (1)

przeznaczoną do dołączenia zespołu cewek odchylających i końcówkę (8) do łączenia anody diody usprawniającej z cewką anodową (7) zaś dla energii 1,95—2,1 mJ kondensator (19) włącza się między końcówkę (1)

przeznaczoną do dołączenia zespołu cewek odchylających (16) i końcówkę (10) do dołączenia katody diody usprawniającej do anodowej cewki (7), a przez zworę (18) z końcówką (0) cewki wysokiego napięcia (14).

